

Věra Nováková-Brázdová

06.02.2007

malířka (* 17. ledna 1928, Praha — † 30. března 2024)

Narodila se v Praze jako dvojče do harmonické početné rodiny s šesti sourozenci. Otec byl právník, svobodomyšlný volnomyšlenkář, matka se starala o velkou rodinu.

Po studiu na klasickém gymnáziu byla v roce 1947 přijata na Akademii výtvarných umění, odkud byla v roce 1949 po prověrkách, stejně jako její manžel Pavel Brázda, vyloučena. V roce 1950 byla přijata do třetího ročníku Vysoké školy uměleckoprůmyslové. Od roku 1958 jí bylo povoleno zabývat se výtvarnou činností, jako výtvarnice z povolání však nesměla vystavovat ani ona, ani manžel. Živila se většinou ilustrováním odborné, později dětské literatury, v letech 1973 až 1974 jako kreslířka střepů v Archeologickém ústavu. Zároveň se po celý život věnovala volné tvorbě.

Věra Nováková-Brázdová patří k nejoriginálnějším českým malířkám dvacátého století. Její tvorba je prostoupena otázkami, které se týkají narození, života a smrti. Svět kolem sebe vnímá i díky své křesťanské víře. Jejím hlavním tématem je člověk, jeho utrpení, biblické motivy či archetypální zobrazení muže a ženy.

Od svatby v roce 1950 bydlela s manželem Pavlem u jeho babičky Heleny Palivcové-Čapkové, jejíž manžel, básník Josef Palivec, byl komunistickou mocí zatčen a odsouzen za velezradu na 20 let. S ní pak žili ve společné domácnosti až do její smrti.

V roce 1953 realizovala pro čekárnu dětské nemocnice na Karlově náměstí velké nástěnné malby na náměty klasických českých pohádek Boženy Němcové a Karla Jaromíra Erbena. Ty však byly zanedlouho odstraněny jako ideologicky závadné. V roce 1959 se jí narodila dcera Kateřina. V tomtéž roce v prosinci byl Josef Palivec propuštěn po deseti letech z vězení. Doma se setkal s nadlouho odloučenou manželkou Helenou i s novými spolubydlíci Věrou, Pavlem a sotva roční Kateřinkou. Stali se dobrými kamarády. Společně pak žili v jedné domácnosti až do jeho smrti.

První a do roku 1992 jediná společná výstava s Pavlem Brázdou se uskutečnila v roce 1976 v Divadle v Nerudovce. Vystavovat samostatně začala teprve po roce 1989. První výstavu zorganizovala Revolver Revue. Další velké výstavy měla v Klatovech, ve Vodňanech, v Rumburku a řada menších výstav proběhla také v Praze, například v Galerii Bratří Čapků, ve Ztichlé klíce nebo ve sv. Salvátoru. Vystavovala ovšem také v Paříži. První velkou výstavu měla společně s manželem v roce 1992 v PKC Ženské domovy v Praze. Teprve po roce 1989 se účastní desítek výstav, ať už samostatných, s manželem nebo skupinových.

V roce 2010 jí vyšla velká monografie v nakladatelství Argo. V Galerii Navrátil vystavuje nyní své obrazy a objekty z posledních let.

V roce 2006 byla poctěna Cenou Revolver Revue, kterou získal její manžel pár let před ní.

Zemřela 30. března 2024.